

[PROMIK *sb m*

L sg prómiku.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „prom”: Prum iż był słaby, urosła stąd trwoga [...]. Trwoga nas pierwsza jeszcze nie minęła, A już wnet druga, nie mniejsza, nas zjęła: Konie się [w] wąskiem promiku zwadziły *Otwin(?)Erot 76.*

Cf PROMNICA

MPi